

מהנעשה בקיבוצנו

מידעון קיבוץ נחשון
העיתון הנפוץ ביותר בנחשון ובנותיה
מספר 27 * 6 במאי 2019
אתר נחשון - www.knn.org.il
izik.niv@gmail.com | motke@knn.org.il

לביקורת בונה * הערות-מאירות * השגות-מפליגות * הצעות והמלצות - ניתן לפנות לאיזיק, מוטקה ואפרת

אליעזר בכר ז"ל עמ' 1	לאליעזר ז"ל ענת.א, עמ' 2	הר-געש רדום מתפרץ שושנה לב, עמ' 3	יום כדור הארץ ועדת סביבה, עמ' 3
פסח בנחשון עמ' 4	קהילה אכפתית וערבה לחבריה מוטקה, עמ' 4	עם האוכל בא התיאבון - על בטיחות מזון רן א., עמ' 5	
תודה רבה לפיני רן א., עמ' 6	פרוייקט "מחזירים את הקיבוץ לחברים" לא תם - הוא רק מתחיל קוכי, עמ' 7		
חמישים גוונים של רימון - הקטע המלא אורית ע., עמ' 8	ניבים איזיק נ., עמ' 9		

אליעזר בכר ז"ל - 1934 - 2019

קהילת נחשון משתתפת בצער המשפחה

כשהיה רק בן שלוש נפטר האב בפתאומיות, והלם היתמות ליווה את אליעזר בחייו. עד גיל חמש לא דיבר. לאחר מות האב הועברו שני הילדים הגדולים לבית-יתומים יהודי, ואליעזר נשאר עם אימו. בשלב מסוים התמנתה האם לתפקיד מנהלתי בבית-היתומים, והיא ואליעזר הקטן עברו לגור שם.

לאליעזר נשאו זכרונות טובים מהחיים בבית-היתומים, ונכדיו מספרים ששיתף אותם בזכרונות מאותן שנים ומהילד השובב שהיה.

בסופו של דבר נסגר בית-היתומים, המשפחה נותרה ללא הכנסה והייתה נתונה לחסדי הקהילה. למרות הקושי נשארה האם מרכז המשפחה וילדיה, שהעריצו אותה, קראו לה "לחפה" שפירושו צ'יף.

אליעזר נולד במקסיקו בשנת 1934 לאמו רחינה ולאביו דוד, היא ממוצא תורכי (איסטנבול) והוא ממוצא לבנוני. בבית דיברו בשפה הערבית, ותרבות הלאדינו שהביאה האם אפפה את הבית. כך נבנה עולמו התרבותי של אליעזר, ומכאן באים השירים שהמשפחה בחרה להשמיע בטקס האשכבה.

הוריו של אליעזר נפגשו בוורה-קרוז במקסיקו. האם עסקה בתפירה תעשייתית והייתה מיועדת להינשא לאדם זקן, אך ניצלה מנישואין אלה בזכות הפגישה עם אביו של אליעזר. היא הייתה אשת עבודה, ולמרות שלא ידעה קרוא וכתוב הייתה אישה גאה ושלמה, ואליעזר העריץ אותה.

לזוג נולדו שלושה ילדים ואליעזר היה הקטן שבהם.

אליעזר, למרות כל הקשיים שעברה המשפחה, התבלט בכישרונו למתמטיקה וכבר כשהיה בן שנים-עשרה, עבד ביום ולמד בלילה הנהלת-חשבונות. כנער צעיר השתייך לבית-הכנסת הספרדי, והיה מעורב בתרבות הקהילה, אולם בהמשך גילה את תנועת השומר-הצעיר והצטרף אליה.

ב'הכשרה' פגש את שירה, שהייתה ב'קבוצה האמריקאית'. הוא היה בן עשרים ושירה בת שמונה-עשרה. הפגישה ארעה במטבח ה'הכשרה'. בזמן העבודה הוא שמע קול של אישה ששירה כל היום ליד הכיור

ונשבה בקסמו. הוא התאהב והגיע יום אחד למטבח כשבידו ציור שצייר בשבילה. היה זה רגע רומנטי, מספרת שירה. הזוג התחתן למרות התנגדותו של ה'שליח' אבנר מבית-אלפא, שניסה למנוע חתונות עד העלייה לארץ.

שירה ואליעזר הגיעו לנחשון ב-1956 עם הגרעין האנגלו-סקסי, ואליעזר נשאב מיד לפלחה ועבד עם אברמ'לה. הוא גם הספיק להילחם במלחמת-סיני. אבל כל הזמן הזה ליוותה אותו מחלת-הלב שנגרמה עקב דלקת-פרקים שעבר בנערותו. מחלה זו השפיעה מאד על חייו והוא התאשפז פעמים רבות בבית-חולים, עד שהמשפחה החליטה לחזור

לארצות-הברית ולחיות ליד אימה של שירה. המשפחה חייתה בארצות-הברית עד מלחמת-ששת-הימים. בתקופה זו עבר אליעזר ניתוח בליבו שהעמיד אותו, כדבריו, על הרגליים, והם חזרו לנחשון. "קיבלנו את החיים שלנו בחזרה" אומרת שירה. אליעזר למד

ריתוך ב"רופין" וכנס לעבוד בסדנא. הוא עשה עבודות יפות ומיוחדות, אבל הלב המשיך לבגוד בו והוא נכנס ויצא מבית-החולים. אחרי שנפצע קשה מאד בסדנא (עוז ודייויד הצילו אותו), עבד כנהג-בריאות, ובתקופה זו יכול היה להגשים את אהבתו לצילום. הוא צילם

ילדים וחברים ונפוי נחשון היו אהובים עליו במיוחד. הייתה לו נפש של אומן, אבל למרבה הצער עזב את הצילום. כך קרה גם כאשר הגיע לעבוד בקרמיקה, והיה לו קשה להיחנות מעבודותיו.

נפש "המרדן המקסיקני" שלו קרסה מול הקשיים הבריאותיים והתסכול היה גדול. היה לו קשה להתפשר עם עצמו ועם הסביבה. בתקופה האחרונה של חייו היה שלם עם חייו בנחשון. עד יומו האחרון טיילו הוא ושירה בקלנועית בשבילים ובדרכים של נחשון שכה אהבו.

יהי זכרו ברוך.

לאליעזר ז"ל / ענת א.

עתה, כל נכדיך סביב, מספרים גבורות ומעשים
מה שאהבת בחיך אצלנו חרוט, יישאר לנצח
עתה רק הקבר פעור ושותק, בשתיקת אבן אותך מקבל
והאדמה הכלה כל בולעת ומקבלת.

אור שמש אחרון על בית-העלמין בנחשון
יהי זכרך ברוך.

אל מול קברך הפתוח, אליעזר שלנו
עומדים דומם, בוכים, מספידים אותך, אחד משלנו
חברך, משפחתך, רעייתך, בנותיך ונכדיך
כל נחשון הכירה אותך
את סיפור גבורתך, מלחמתך בכאבים.

מלחמת יום יום בלב הזה
על ייסוריו ועל הגיהנום, בוקר וערב ולילה
שעברת, שידעת לגבור, וכמעט כמעט לנצח
ושוב לקרוס ולכרוע, ומחדש לקום
ולצידך יחידתך רעייתך שירה, שלחמה איתך יד ביד.

הר-געש רדום ומתפרץ / שושנה לב

אני זוכרת גם חוג לצילום ולהדפסת תמונות בקיבוץ, שבו היתה אליעזר סבלנות אין-קץ. הוא היה צלם מוכשר, ומי שלא ראה את צילום הכלה לילי הנפלא בביתם, מפסיד יצירת אמנות נאה ביותר.

במשך שנים אליעזר צילם ותיעד את הציורים שלי, עבודה קשה שדרשה הרבה סבלנות. אך אליעזר היה גם הר-געש, לעתים רדום ולעיתים מתפרץ, מה שהרחיק ממנו הרבה חברים ומנע ממנו להגשים את יכולותיו הרבות.

מי ידע שהיתה לו ילדות קשה מאוד, וכל חייו סבל מבעיות בליבו בעקבות RHEUMATIC FEVER? שירה עמדה לצידו 64 שנים כמו סלע איתן. את סיפור עזיבתם וחזרתם לקיבוץ יספרו אחרים. נולדו להם שלוש בנות נפלאות והתווספו נכדים מדהימים. אובדנה של ג'ייד בעקבות מחלה קשה גדעה פרח מהמשפחה.

שנים עברו. אך הנה הם פה כולם, סובבים את שירה כמו חומה בצורה, כמו עץ מושרש ורב שורשים. עץ משפחת בכר.

לפני מספר שנים באתי לחוג-הקרמיקה של מרים תמיר ומצאתי את עצמי יושבת לעבוד מול אליעזר. גיליתי אדם מוכשר ביותר, אשר הוציא מתחת לידי יצירות מפתיעות ביופיו. בחוג היתה אווירה של יצירה ועזרה הדדית. היה נעים מאוד לפגוש אותו מאושר וחייכני, ולגלות מחדש את כשרונו היצירתי.

ומי אינו מכיר את גן-הפסלים שלו ליד הבית שלו ושלו שירה?

פגשתי לראשונה את אליעזר לפני 63 שנים, כאשר הוא ויעקב הגיעו ממקסיקו להכשרה של התנועה בהייטסטאון ניו-ג'רסי. הוא ושירה כבר היו מאוהבים כאשר הגעתי לחוות-ההכשרה. זוג צעיר יפה ורומנטי. זכרון אחד מ'הכשרה' זאת: היה בחווה מטע-תפוחים ועבדנו כולנו ליד מכונה הממיינת תפוחים. לא אשכח יום אחד שצמתה היפה של שירה נתפסה בשיני המכונה, ומשכה אותה עד שהיתה בסכנה של פציעה קשה. אליעזר הרים אותה בזרועותיו וקפץ איתה מעל הרמפה של סככת המיון והציל את חייה. תמונה כזאת לא נשכחת גם לאחר שנים רבות.

יום כדור-הארץ / יובל ק. (ועדת-סביבה)

בסוף אפריל חל "יום כדור-הארץ". זוהי הזדמנות מצויינת להזכיר לעצמנו את מצבו המתדרדר של כדור-הארץ, ומה כל אחד מאיתנו יכול לעשות בלי לחכות למעשי ממשלה, כדי שגם לילדינו יהיה לפחות חלק מהשפע שממנו אנו נהנים היום.

המטרה הכללית היא הפחתת גזי-חממה באטמוספירה, אשר גורמים לעליית הטמפרטורה (ב-120 השנים האחרונות עלתה הטמפרטורה הממוצעת ב-1.2 מעלות).

רמת דו-תחמוצת-הפחמן ב-650,000 השנים האחרונות לא עברה את הרמה של 300 יחידות/למיליון. היום אנחנו נמצאים ברמה של מעל ל-400 יחידות/למיליון, כשנקודת האל-חזור לפי המדענים היא 450 יחידות/למיליון.

מה ניתן לעשות ?

יום ללא אכילת בשר - אם כולם יעשו זאת בישראל, הדבר שווה-ערך להורדת 180,000 מכוניות מהכבישים.

הפחתת השימוש בפלסטיק - פלסטיק מתכלה במשך מאות שנים, ובתהליך ההתכלות הוא פוגע באדמה, במים ובאוויר - וגורם לנזק סביבתי!

הפחתת הצריכה והגדלת המיחזור - חישובו האם הקנייה באמת חשובה, עשו שימוש-חוזר בפריטים (יד2) ותרמו דברים טובים שכבר לא בשימוש!

רוצים לדעת/לעשות עוד? דברו איתנו!

מעבודות לחרות

אחרי הפסקה של 12 שנים, נחגג השנה בנחשון סדר-פסח כהלכתו, ולא סתם 'סדר' – הוא היה מכובד, מרגש, ייחודי, חצי-המוני (כ-275 חוגגים!), מעניין, יפהפה, ואפילו טעים מאוד!!
תודה רבה לצוות הצעיר והנמרץ שיזם והפיק, ולכל הנשים הטובות והאנשים הטובים שלקחו חלק בקיומו ובהצלחתו הגדולה.
נקווה כי בשנה הבאה נזכה לחוגג סדר-פסח גדול יותר ומרשים יותר. לוי יהי!!!

קהילה איכפתית וערבה לכל חבריה / מוטקה

"אחד במאי" הוא יום חגם של הפועלים בארץ ובעולם.

בשנים הראשונות להקמת הקיבוץ הוא צויין כיום-שבתון. בערב-החג נערכו שיחות שדנו בחשיבות "האחד במאי", ולמחרת יצאנו להפגנות בערים הגדולות, שאורגנו ע"י מפלגות-הפועלים ותנועות-הנוער. למרות שמהות החג לא השתנתה, ירדה קרנו בקיבוץ (וגם בארץ).

בעוד שבשנים הראשונות הפערים בקיבוץ היו מינוריים, הרגישו החברים צורך לצאת ולהפגין למען סולידריות ושינוי המצב בארץ, למען השכבות המקופחות. דווקא היום, כשהפערים בין העשירונים העליונים לנמוכים גבוהים במיוחד, נדם קולם של הלוחמים למען שינוי המצב.

לא כאן המקום לנתח את הסיבות לשטיפת המוח שעברנו בעשרות השנים האחרונות. ממשלת-המהפך (1977), נזפה בנו, הקיבוצניקים, על כך שאנו מעבירים את ימינו בשכשוך רגלינו בברכות-השחייה, תוך שאנו מנצלים את פועלי עיירות-הפיתוח, העובדים במפעלינו.

המשבר הכלכלי של שנות ה-80 לא פסח גם עלינו. התנהלות כלכלית שגויה גרמה לנו להגיע לעברי-פי-פחת, מצב שנבע בעיקר מחוסר יכולת ניהולית להתאים את רמת ההוצאות לרמת ההכנסות. הדרך לפתרון המצב הייתה שינוי בהתנהלות הקיבוץ וחבריו. שכל אחד ייקח אחריות ויחיה ממה שיש.

המציאות החדשה נחתה בצורה שונה על חברי הקיבוץ. היו ששפר מזלם. העובדה שבמקרה עבדו במפעל או במקום אחר מסודר ורווחי, העביר אותם לעידן החדש בצורה חלקה, כשרמת-חיייהם משתפרת וביטחונם הכלכלי מובטח. לעומת זאת חלק מהאוכלוסייה מצא את עצמו ללא פרנסה ובלי בטחון כלכלי, למרות שבמשך עשרות שנים השקיע מזמנו, מרצו ויכולותיו להצלחת הפעילות בה השתתף.

כדי שהמקום בו אנו חיים לא יהפוך למקום שבו גרים אנשים מנוכרים לשכניהם ביישוב, כמו ביישובים רבים מסביבנו, כדאי שנדאג כי הפערים בין החברים בחלקת האדמה הקטנה שלנו יצטמצמו, וזאת למען חיים בקהילה איכפתית וערבה לכל חבריה.

הדברים שנכתבו כאן אינם באים לומר שלא נעשה דבר בנידון, אלא להעלות את הנושא למען לא יירד מסדר-היום.

מי הזיז את ה.. (עם האוכל בא התאבון?)

רן אלון משתף אותנו בניסיונו העשיר בתחום בטיחות-המזון

המרק התקלקל? פאדיחה! תארו לעצמכם שכל המשפחה מגיעה לארוחת-ערב, אתם מוציאים מהמקרר מרק או תבשיל אחר, מחממים אותו - והנה הוא חמוץ, יש לו ריח רקוב - ממש פנצ'ר נוראי...

איך נמנע זאת? כדי להבין מה קרה כאן, הנה הסיבה:

מזון שהוכן מירקות, קטניות, מוצרי-בשר ומוצרי-חלב, נושא בתוכו מגוון עצום של חיידקים, מיקרו-אנזימים וכל מיני מחוללי תחלואות למיניהם. מרביתם מושמדים בתהליך הבישול, וחלקם שורדים טמפרטורה גבוהה זאת.

השורדים ימשיכו להתפתח בטווח טמפרטורה שבין +65°C ל-+10°C. כאשר מ-+10°C ומטה הם נכנסים לתרדמת. אלו שבתרדמת יתעוררו כשהתנאים יהיו מתאימים, משמע: לחות/רטיבות וטמפרטורה מעל +10°C. כשהם יתעוררו, הם יכפילו עצמם כל 20 דקות, יתקפו את המזון ויתחילו תהליך ריקבון. אגב, הטבע יצר את ריחו הרע של המזון המקולקל כדי להתריע ולהרתיע על כך שאינו תקין לאכילה. חיידקים מסוכנים היכולים לשרוד תהליך הרתחה ולחזור לפעילות כשהתנאים משתפרים, אלה הם יוצרי הנבגים. יש שתי קבוצות כאלה: "בצילוס" (א-אירוביים) ו"קלוסטרידיום" (אנ-אירוביים). השמדת חיידקים אלה נעשית בלחץ של 2 אטמוספרות ובטמפרטורות של +121°C. במשך 20 דקות - תנאים שאינם קיימים כמובן במטבח-הביתי!

בשנים האחרונות התגלו חיידקי סלמונלה שפיתחו כיסוי למניעת השמדתם, כולל גם בחום. חיידקים אלה, שמוצאם מן העופות למיניהם, יושבים בעיקר על ירקות-עלים. התבלינים יכולים גם הם להיות נשאי חיידקים-פאטוגניים, ולכן רצוי לרכוש תבלינים מעוקרים, ובכמויות קטנות, ולבדוק מדי-פעם מה מתחולל בכלי-האחסון. ספקי המיקרו-אנזימים למזון הם בעיקר התבלינים, הקמחים וכו'.

איך מונעים את זה?

כללי ברזל לניקיון:

- חובה לשטוף ולחטא ירקות משאריות אדמה, בעיקר את ירקות-העלים;
- יש להימנע משימוש בירקות ובמוצרי-גבינה שיש עליהם חשד לעובש ולריקבון;
- אין להשתמש במזון שפג תוקפו;
- שימו לב לטריות התבלינים. חיטוי ירקות, לא ירקות-עלים, אפשר לעשות עם סבון-כלים, אך צריך לשטפם היטב. ירקות-עלים מומלץ להשרות במי-חומץ;
- לפני תחילת הבישול שטפו היטב את סיר-הבישול, במיוחד בפינות ובחריצים, והשתמשו בסכין נקי, בעיקר במפגש בין הידית ללהב;
- שימו לב ש'קרש'-החיתוך נקי מאוד. טוב תעשו אם תשתמשו בשני 'קרש'-חיתוך, אחד לירקות ושני לבשר. מומלץ מאוד לשטוף את ה'קרש' מיד אחרי השימוש, ולאחר שחכתם בו שורשים עם אדמה.

הכל מוכן? יופי!

המזון מוכן, מתובל, טעים ובושל בטמפרטורה שמעל +100°C. חשוב לצנן את כולו במהירות האפשרית ולמנוע המתנה בטמפרטורה סביב ה-+65-10°C - שזו הטמפרטורה הנוחה להתפתחות מחוללי התחלואה והריקבון.

בתום הבישול השאירו את המזון בסיר-הבישול - אם הוא מיועד לאכילה בזמן הקרוב - שישאר בחימום עד הארוחה. אם התבשיל מיועד להעברה למקרר, שימו אותו על השיש ל-20 דקות וערבבו מדי פעם. אחר-כך צננו אותו על-ידי הכנסתו לכיור מלא במים קרים, וגם כאן יש לערבב מדי פעם, כך שהצינון יהיה בכל שטחו

של המזון.

כשהטמפרטורה של התבשיל סבירה הכניסוהו למקרר - בסיר-הבישול ולא במיכל-פלסטי (הפלסטיק מבודד ומונע קירור של פנים-המזון) - וערבבו אותו מדי-פעם.

לאחר שהמזון קר לחלוטין, אפשר להעבירו למיכל-פלסטי, כמובן לאחר שניקינו אותו היטב עם סבון בכל חלקיו. אין להחזיר למיכל זה מזון שחומם ונשאר בתום הארוחה. כמו-כן יש להשתמש במצקת - או בכל כלי-מזיגה הנכנסים לתבשיל - כשהם נקיים וללא "שאריות-מזון מפעם!!"

השימוש בכלים חד-פעמיים לא מומלץ, בעיקר משום שהם אינם חלקים דיים, וכן מהסיבה שהחומרים שמהם הם עשויים מכילים רכיבים היכולים לגרום לסרטן. לכן מומלץ להשתמש במיכלים בטולי BPA.

בונוס:

כללית, אסור להשתמש במוצרים פלסטיים - מיכלים, בקבוקים וכו' - לשימוש-חוזר, ובעיקר בחום, כשהמספר במשולש בתחתית הכלי נמוך מ-6!

בדרך-כלל תוקפו של מזון שהוכן בבית ומאוחסן במקרר - שאינו על בסיס מוצרי בשר - עד 10 ימים, ושל זה המכיל מוצרי בשר - לא יותר מ-3 ימים.

ואם כבר עוסקים בעניין זה:

מוצרי בשר וקציצות: רצוי לעשות כמות מספיקה לארוחה ולהימנע משמירת שאריות. אם אכן יש שאריות, בעודן חמות - לא מיד אחרי האפייה או הטיגון - צריך להכניסן למקרר על צלחת מכוסה בנייר-נצמד, ולא להניחם בערימה, ורק לאחר שהן ממש התקררו להעבירם למקפיא בכלי סגור.

מוצרי גבינות: פשטידות וקישים עם מילוי גבינה, המכילים ביצים - לנהוג כמו שנוהגים עם בשר.

הקפאת בשר-טרי: אם קונים ב'סופר' בשר-טרי וטחון-טרי בכמויות המיועדות ליותר מארוחה אחת, טוב תעשו אם תחלקו את הכמות למנות קטנות, תכניסו כל מנה לשקית-ניילון ותעבירו למקפיא. אסור להקפיא שנית בשר שהופשר!!!

קמח: אם אופים בבית ומשתמשים בקמח, חשוב להקפיד שהקמח טרי ושאינו בו התפתחות של כל מיני חרקים. **ביצים:** צריך לשמור בקירור עד השימוש. אסור לשטוף ביצים ולאחסנן במקרר. אסור לאכול ביצים טריות כמו "ביצת עין".

אגב, מישהו יודע מה תפקידו של החוט הלבן בתוך הביצה? תשובה לכך תינתן בפעם הבאה - ושיהיה בהצלחה ובתאבון!!!

תודה רבה לפיני / רן א.

אני סבור שראוי היה לומר תודה לבעל-תפקיד שמסיים את תפקידו, ולא משנה מה הסיבה לסיום. בכל מקרה, אני מרשה לעצמי לומר תודה גדולה לפיני על תפקודו בניהול הברכה בשנים האחרונות. במקום כל-כך חשוב וחיוני, תמיד נקי ומסודר, מקומות-ישיבה בשפע והמים תמיד באיכות טובה. פיני ניחן בכושר מתן שירות טוב לצרכני הברכה, ותמיד נעים היה לפנות ולקבל מענה ענייני חם ונעים לאוזן.

אז אני אומר: תודה רבה פיני, והצלחה בכל מה שתבחר לעשות.

פרוייקט "מחזירים את הקיבוץ לחברים" לא תם - הוא רק מתחיל אהרון (קוכי) קור

חלה עליה במשכורות של החברים.

לעומת קיבוצים רבים אחרים, שמאז השינויים בקיבוץ התבססו כלכלית ונותנים לחברים הוותיקים פנסיה גבוהה יותר, בנחשון שכחו אותם ועדיין משתמשים במושג "פנסיית מטרה" במקום לא 'לכבס מילים' ולקרוא לזה פנסיה מינימלית.

מן הראוי שכך יהיה גם בנחשון, ויתוקן הקיפוח המתמשך של ותיקי הקיבוץ ומקבלי הפנסיה. אחרת נוצר הרושם שכמו שהממשלה עורמת קשיים להעלאת הקצבאות לניצולי-השואה, בתקווה שיעברו מן העולם, האם גם אנחנו מחכים שהוותיקים כבר לא יהיו איתנו?

אני פונה למזכירות לדון בהעלאת הפנסיה בנחשון כבר השנה, לקראת הדיונים לתקציב 2020.

נושא נוסף הראוי לדיון הוא סעיפי ההוצאות המשפטיות, או בצורה פחות מכובסת, תשלום לעו"ד. בשנים האחרונות יש ירידה די משמעותית בסעיף זה, לדעתי בעיקר בגלל רוחות נגדיות מהחברים. בשנת 2017 - 250 אלף ש"ח, ב-2018 - 200 אלף ש"ח ובתקציב 2019 הוקצבו 120 אלף ש"ח. זהו קיצוץ מתבקש ומבורך אבל קיצוץ כזה מחייב דיון והחלטה עקרונית על שינוי הגישה.

עד כה הייתה התנהלות לפיה חילוקי-דעות פותרים רק בדרך משפטית, ואם רוצים בגישה שונה יש לדון בחלופות לפתרון חילוקי-דעות בין מוסדות-הקיבוץ (המנהלים) לבין החברים.

אינכם יודעים, אבל רק בחודש האחרון הסתיים הליך-גישור בין מנהלי-הקיבוץ - אינני יודע אם המזכירות הייתה מודעת לכך ונתנה את אישורה - לבין אחד החברים, הליך שבו הקיבוץ לא זכה בכלום וחוייב במלוא עלות ההליך, בסך כ-6000 ש"ח (5% מתקציב ההוצאות-המשפטיות!). גם אכלו את הצפרדע וגם לא זכו בהתערבות. על כך ארחיב בפעם הבאה, מן הראוי שהמזכירות תדון בנושא העקרוני.

תובנה אחרונה להפעם: שכר-עבודה-מינהל גדל בתקציב 2019 לסך 870 אלף ש"ח. כל תקציב-הקהילה הוא כ-6.63 מליון ש"ח, כך שאנחנו משלמים לשכר למעלה מ-13% מהתקציב. לעניות דעתי, גם זה נושא שעל המזכירות לתת דעתה עליו.

ב"מהנעשה בקיבוצנו" האחרון פורסם פרוטוקול ישיבת-מזכירות מס' 3 מ-27 בפברואר, ובצורה תמציתית ביותר נכתב כי בחלק שהוקדש ללימוד נושא תקציב-הקהילה נדונו "נקודות המצריכות תשומת-לב מיוחדת". וזהו.

גם החברים בקיבוץ אמורים לדעת מהן "הנקודות המצריכות תשומת-לב מיוחדת", כדי שניתן יהיה לעקוב אחר הנעשה, והאם באמת ניתנה לכך תשומת לב מיוחדת. בעיקר, להזכירם, כי בהצבת היעדים למנהל החדש הוזכר נושא השקיפות.

במסגרת מעורבותי בקמפיין "מחזירים את הקיבוץ לחברים" הייתי נוכח בישיבת המזכירות, כצופה פאסיבי, אני מביא לפניכם כמה תובנות מישיבה זאת.

ראשית, מלה טובה! תקציב-הקהילה, המורכב מתקציב פרוגרסיבי ומוניציפאלי, הוא תקציב הדוק מאוד, והתקבל הרושם כי מוקדשים מאמצים רבים ומחשבה כדי לשמור על מסגרת התקציב בסעיפיו השונים, ויש ניהול קפדני של ההוצאות וההכנסות. גם חברי המזכירות נתנו דעתם לכך וביקשו, כפי שדווח, לעקוב באופן שוטף אחר ההתנהלות הכספית.

עם זאת, לא ניתנה תשומת-לב לעקרונות של התקציב, ולאו-דווקא לדרכים לשמירת מסגרתו.

מדוע תקציב-הקהילה הוא כל כך הדוק?

בגדול, יש לכך שתי סיבות. האחת בסעיף ההוצאות, בעיקר במערכות-החינוך, בגלל הרצון לשמור על החינוך-הקיבוצי שלנו, מה שעולה כסף רב, והשנייה בסעיף ההכנסות בגלל החלטת הקיבוץ להקל בנטל המיסים על משכורות החברים, החלטה שהביאה לירידה הדרגתית בהכנסות, ומשנת 2020 ואילך מינוס של 646 אלף ש"ח (10% מסך התקציב). התוצאה של הורדת מדרגות המס-הפרוגרסיבי, היא שחברים משלמים פחות מס לקיבוץ ונשארת להם הכנסה פנויה גבוהה ב-85%.

רק את מי שכחו? במקביל לא עלתה הפנסיה של מקבלי פנסיה מהקיבוץ (מלאה או השלמה), כלומר החברים הוותיקים בעיקר. אמנם הייתה עליה זעומה עקב העלייה בשכר הממוצע במשק (שהוא הבסיס לחישוב הפנסיה המינימלית כפי שנקבעה ע"י הרשם והתנועה-הקיבוצית) אבל יש לזכור כי עקב כך גם

חמישים גוונים של "רימון" / אורית ע.

בנות ובני קבוצת "רימון" נולדו בשנים 1968-1969, ולכבוד הגעתם לגיל 50 אירגנו פגישת מחזור. אלה המתגוררים בחוץ-לארץ לא הגיעו באותו שבוע, ולכן נערכו שלושה מפגשים - שלא כולם הגיעו לשלושתם - שהיו מרגשים עד מאד:

מפגש אצל **נעמה ברזילי** - הגננת המיתולוגית שלנו; מפגש של כל השכבה מ"צפית" בקיבוץ גלאון; מפגש אצל **פם יוגב** - המטפלת האהובה שלנו.

סיכום ביניים: שבעה חיים בנחשון, שלושה בקיבוצים אחרים, אחד במושב, שניים בארה"ב, שניים באנגליה - אחד-עשר בארץ וארבעה בחו"ל.

מיכלול מור - גרה בנחשון, מטפלת באומנות, פסיכותרפיסטית, מדריכה מטפלים במשרד-החינוך.
שי בן-שמאל - גר במושב מטע, פנסיונר, עוסק בתחביבים רבים כמו אופנועים, סנואו-בורד, קייט-סרף ועוד.

גדעון הירש - גר בלונדון, עובד בחברת נדל"ן גדולה. בעל תואר-ראשון בממשל, בהתמחויות של דיפלומטיה ואיסטרטגיה, וגם טרור ובטחון, ובעל תואר-שני בתקשורת-פוליטית.

מיכל גל - גרה בנחשון, עובדת-סוציאלית קלינית, מומחית לטיפול בטרומבоз, פסיכותרפיסטית ומדריכה. מנהלת סניף "עמך" לטיפול בניצולי-שואה. עובדת בקליניקה פרטית בגישה פסיכואנליטית.

יערה זכרון - גרה בקיבוץ דורות, עובדת בגן-ילדים לגילאי 3-4 ומנהלת משרד של שני עסקים משפחתיים - "פורסט ייבוא ושיווק" ו-"א.ש.פרוייקטים".

עמרי שפטס - גר בנחשון, עובד בחברת "אמדוקס".

עדי כהן (שרון) - גרה בנחשון, עובדת כמזכירה-בכירה של המנהלים בנחשון.

שונה אוונס - גרה בלונדון, אחות מיילדת, עובדת בבריאות-הציבור ובשיפור הבריאות הציבורית.

דור זכרון - גר בקיבוץ רוחמה, עובד כמציל בבריכת-שחייה.

מרב קולבה (שרון) - גרה בקיבוץ גבולות, עובדת בבית-קפה. בעבר עבדה שנים רבות עם ילדים וגם במועדון-וותיקים.

יעל שני - גרה בנחשון ועובדת כמטפלת-תינוקות בכירה.

אורית ערב (אלון) - גרה בנחשון, אחראית

על מגזר גיל הזהב בנחשון

אופיר מוראד - גר בנחשון, עובד-סוציאלי

קליני, עובד עם נערות בסיכון.

דניאלה בכר - גרה בלוס-אנג'לס ועובדת

כגננת בגן-ילדים.

חנן רוזנטל - גר ברוד-איילנד ארה"ב ועובד

כיזם ואומן בעסק משפחתי.

השיר לא סתם הוא רק מתחיל הכלה מאיסטנבול - החתן הוא מחלחול

בואו תשמעו סיפור, שעדיין לא גמור / לא תראו כזה בסרט, לא בשום צורה אחרת /
אמצע התחלה וסוף, הפתעות מחוץ לחוף / לא תוכלו אותו לנטוש, ייתקע לכם בראש /
קצת מותח ומוזר, והסוף ממש אכזר / יש בו מסר חינוכי, וגם שדר תוך-מוחי / הביקורת
משבחת, והתהילה מובטחת / לא נרבה כאן בדיבור, בקיצור - סיפור-סיפור. //

יש כלה מאיסטנבול, וחתן חצי-מסטול / יש לו אמא לא-כל-כך, אך האבא הוא תותח /
עם אחות קטנה מוצלחת, שגדלה ומתפתחת / יש גם אח הבן-יקיר-לי, שקוראים לו דווקא
שיר-לי / שושבינה אחת צולעת, השניה עוד לא מודעת / יש אורח קצת מוזר, שדבוק ממש
ל'באר' / ואורחת מפורכסת, עם תסרוקת מהונדסת / יש גם גרופית צבעונית, בתלבושת
פרחנית / וגם גדוד מעריצות, נסערות מתרוצצות / ועוד כל מיני אורחים, עם נרות ועם
פרחים. //

הכלה מבית טוב, לא מצאו אותה ברחוב / גם יפה גם מלומדת, לא כל יום כזאת נולדת
/ מתנהגת בנימוס, בקיצור ממש ייחוס / אז נכון - כבר לא ילדה, גם האם בזאת מודה /
ומצד שני האב, מסתדר בכל מצב / אין כאן שאלה כספית, זאת תשואה ממש אפסית /
מחזרים לא מתייצבים, שדכנים לא מתקרבים / ושנותיה היפות, עם הזמן מתעופפות / בת
בבית זה גם אור, לפעמים הוא קצת שחור. //

לחתן יש 'חבילה', והיסטוריה לא-קלה / הוא שופע חיוכים, מהג'ל עד השרוכים / מגוהץ
ומתוקתק, עם תכשיט גורמט ענק / כל דבר אצלו מוקפד, עם כפית-זהב נולד / הוא עוד
לא נסע לחו"ל, ומוגדר "כמעט שבלול" / יש לו פחד מנירמול, וסימפטומים של "קלקול" /
כל דבר אצלו כפול, בקיצור - הכל כלול. //

אם נחזור להתחלה, לסיפור חתן-כלה / מסתמנת תקלה, וחבל על כל מילה / כבר תפרו
את השמלה, עם תוספת מלמלה / אך המשפחה קיבלה, מין תשדורת אומללה / ועם
"מסר של שכונה" - לא תהיה פה חתונה! / לא יועילו תחנונים, וגם לא קצת שלמונים / אין
מקום לחרטות, וגם לא מילים יפות. //

כך הגענו לסיום, לא צפוי וקצת עגום / ואם יש פה פרט פגום, אין כמוהו ביקום / לא נותרה
לנו ברירה, גם לטוב וגם לרע / לסכם את ה"שירה", וללכת חזרה. //

בגיליון הבא - משהו...: אינטימי / אקסטרווגנטי / אליטיסטי / אלטרנטיבי /
אינטלקטואלי / אנטייתזה / אקוטי / אובססיבי / אסקפיסטי / אקזוטי / אלמנטרי / אנליטי
/ אקסצנטרי / אסטרטגי / אייקוני / אורווליאני / אורבאני / אינפנטילי / אינטואיטיבי /
בינארי / ברוטאלי / בומבאסטי / גנרי / ג'נדר / דיכוטומי / דוגמטי / דיסוננטי / דיסקרטי
/ היפסטר / וולגארי / וגטיבי / טרנדי / טראשי / טקטי / כאריזמטי / לוביסטי / מורבידי
/ ניו-אייג'י / נורמטיבי / סזיפי / סימביוטי / סליזי / סקטוריאלי / ספוראדי / פופוליסטי
/ פונקציונאלי / פיקציה / פרנואידי / פתטי / פופולרי / פואטי / פנטסטי / פוטנציאלי /
צ'ארמי / קונספרטיבי / קולקטיבי / קוהרנטי / קוסמופוליטי / קומוניקטיבי / קולוסאלי /
קלאסי / קוגניטיבי / קאלט / קריטי / רגולטורי / רנדומאלי / ריטואלי / רטורי / רלוונטי /